

prima instanță: Judecătoria Centru mun. Chișinău
Judecător: E. Palanciuc
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Cernat, A. Minciună, A. Panov

ÎNCHEIERE

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Tatiana Vieru
Judecătorii Valentina Clevadî și Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Bogdan Anatolie,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Bogdan Anatolie împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Inspectoratul de Poliție Edineț al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind contestarea actului administrativ, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru și a cheltuielilor judiciare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 august 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Bogdan Anatolie, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 20 aprilie 2016,

c o n s t a t ă :

La 08 iulie 2015, Bogdan Anatolie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, intervenient accesoriu Inspectoratul de Poliție Edineț al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne privind contestarea actului administrativ, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru și a cheltuielilor judiciare.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, la 17 aprilie 2015, Procuratura Anticorupție a emis în privința lui ordonanța de punere sub învinuire în temeiul

prevederilor art. 42 alin. (5), art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal - complicitate la comiterea faptei de corupere pasivă cu semnele de calificare: fapta persoanei publice care pretinde, acceptă și primește bunuri sub formă de valori valutare ce nu i se cuvine pentru sine în scopul îndeplinirii acțiunilor în exercitarea funcției sale, acțiuni săvârșite cu extorcarea bunurilor menționate.

Astfel, la 14 mai 2015, Inspectoratul General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne a emis ordinul nr. 312 ef. „cu privire la sancționarea disciplinară a angajaților din cadrul IP Edineț al IGP al MAI, locotenent – major de poliție Loziuc Alexandr Ion și locotenent – major de poliție Bogdan Anatolie Anatolie”, prin care a fost dispus sancționarea disciplinară cu concedierea din poliție a reclamantului. În calitate de temeii, a fost invocat că, la 15 aprilie 2015, Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție a pornit cauza penală cu numărul de 2015140182 în baza art. 324 alin. (2) lit. b) și lit. c) din Codul penal.

În desfășurarea acțiunii, a fost indicat că, la 15 mai 2015, procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție, Marcel Dumbravan a dispus scoaterea de sub urmărire penală pe cet. Bogdan Anatolie, din lipsa în acțiunile acestuia a elementelor ale infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal. Corespunzător, reclamantul relatează că, la 21 mai 2016, s-a adresat către pârât cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea pct. 1 din ordinul de sancționare disciplinară și repunerea în funcție, care a fost respinsă la data de 11 iunie 2015.

Consideră că, în conformitate cu art. 90 și 329 din Codul muncii, angajatorul i-a cauzat prejudiciul material, exprimat prin ratarea salariului pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă, începând cu data de 14 mai 2015.

Solicită Bogdan Anatolie, anularea punctului 1 din ordinul nr. 312 ef. al Inspectoratului General de Poliție din 14 mai 2015, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la lucru, începând cu 14 mai 2015, și încasarea cheltuielilor judiciare.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț din 28 iulie 2015, a fost dispusă strămutarea pricinii civile la Judecătoria Centru mun. Chișinău. (f. d. 58 – 60, volumul I)

La 23 noiembrie 2015, Curtea de Apel Bălți a respins recursul declarat de Bogdan Anatolie și a menținut încheierea primei instanțe cu privire la strămutarea cauzei civile. (f. d. 76 – 78, volumul I)

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 20 aprilie 2016, a fost respinsă acțiunea, ca fiind tardivă. (f. d. 186, 201 – 204, volumul I)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 august 2016 a fost respinsă cererea de apel declarată de către Bogdan Anatolie, fiind menținută hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 20 aprilie 2016. (f. d. 226 – 231, volumul I)

La adoptarea soluției, instanța de apel a constatat că, potrivit art. 57 al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutului polițistului, actul administrativ de sancționare disciplinară se contestă de către polițist în instanța de contencios administrativ în modul prevăzut de legislație. Astfel, Colegiul a reținut că Bogdan Anatolie a luat cunoștință cu ordinul de concediere la 15 mai 2015. Ca ulterior, la 08 iulie 2015, să depună cererea de chemare în judecată, cu omiterea termenului de prescripție.

Suplimentar, instanța judecătorească a menționat că reclamantul nu a formulat o cerere cu privire la repunerea în termen a acțiunii și nu a prezentat probe, ce ar justifica omiterea termenului de prescripție.

La 09 septembrie 2016, Curtea de Apel Chișinău a expediat copia deciziei integrale din 16 august 2016 în adresa participanților la proces. (f. d. 232, volumul I)

La 15 septembrie 2016, Bogdan Anatolie a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 august 2016, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Prin prisma normei de drept enunțate, instanța de recurs constată că recursul declarat de Bogdan Anatolie la 15 septembrie 2016 este depus în termen.

În motivarea recursului, Bogdan Anatolie afirmă că instanțele judecătorești au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept material, invocând prevederile art. 432 alin. (1), (2) lit. a), b) și c), (3) lit. d) din Codul de procedură civilă.

În explicitarea poziției sale, recurentul precizează că legea care prevalează și reglementează raporturile de muncă este Codul muncii, iar concluzia intimatului privind aplicarea termenului de depunere a cererii de chemare în judecată stipulat în Legea contenciosului administrativ este unul greșit. Susține că, din interpretarea dispozițiilor art. 17 alin. (1) al Legii contenciosului administrativ, rezultă că acțiunea se depune în termen de 30 de zile, doar în cazul în care legea nu dispune altfel, iar în speță, art. 355 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, prevede termenul de 3 luni, care se calculează de la data când salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său.

În acest sens, subliniază că a luat cunoștință cu ordinul de concediere la data de 15 mai 2015, ca ulterior, la 21 mai 2015 să depună cerere prealabilă împotriva acestuia, care a fost respinsă la 11 iunie 2015. Astfel, prin depunerea cererii de chemare în judecată la 29 iunie 2015, nu a omis termenul de 3 luni.

O altă critică adusă deciziei instanței de apel, constă în încălcarea normelor de drept procedural. Prin urmare, în opinia recurentului, la examinarea litigiilor privind restabilirea în funcție a persoanei care a îndeplinit anterior muncă, salariatul angajat în locul acestuia, se introduce în proces în calitate de intervenient accesoriu. Din acest raționament, consideră că instanța de apel urma să atragă în proces ca intervenient accesoriu, pe lângă Inspectoratul General al Poliției al MAI, pe persoana care a fost angajată în locul său.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 29 septembrie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa Inspectoratului General al Poliției al MAI și Inspectoratului de Poliție Edineț al MAI cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii scrisorii. (f. d. 13, volumul II)

La 17 octombrie 2016, intimatul Inspectoratul General al Poliției al MAI a depus referință în întâmpinarea recursului, solicitând respingerea cererii de recurs, ca fiind inadmisibil, iar în eventualitatea admisibilității acestuia, respingerea ca neîntemeiat.

Până la data examinării pricinii, Inspectoratul de Poliție Edineț al MAI nu a depus referință, prin care să-și expună opinia cu referire la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile și a referinței, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că recurentul Bogdan Anatolie în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sunt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Bogdan Anatolie, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Bogdan Anatolie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală